

Tábor Kadov: Rapa Nui

I. běh | 29. 6. – 20. 7. 2019

Psaní pro děti, mámy, táty, babičky i dědy!

Stihli jsme toho za ty tři týdny docela dost. Ze současného Kadova jsme se díky knize Na konci světa ocitli na konci 18. století, a to v nedalekých Chanovicích, ale hlavně na Rapa Nui neboli Velikonočním ostrově a všechno se to rozjelo a zamotalo, dokonce zlý Oroí na nás přišel, ovšem na nás si nepřišel. Pro připomenutí táborového dobrodružství, a nejen jeho, přinášíme následující řádky.

PS: Můžete být v klidu. Z téhle knížečky už Oroí určitě nevyskočí. Jednak je elektronická, jednak jsme ho přece slavně přemohli!

Celotáborové dobrodružství

Josef Růžička a Rapa Nui

Nějací domorodci, vášnivě tančící, přinášejí až k nám do tábora sochu *Moai*. Tu, kterou známe z Velikonočního ostrova. U ní nechávají ležet knihu *Na konci světa*, kterou napsal Josef Růžička a do současné češtiny v roce 1929 převyprávěl Jaroslav Kvapil.

Jak z ní zanedlouho zjistíme, Josef Růžička je chanovický lékař, který byl v roce 1769 donucen uprchnout ze vsi. Jednak nedokázal vyléčit záhadnou otravu zámožné rodiny pivovárníka Melichara, jednak dokonce upadl v podezření, že tím travičem je on sám. Nechává se najmout na loď, kde ke svému pozdějšímu studu pracuje jako otrokář. Když jako jediný přežije ztroskotání lodi, ocitne se na neznámém ostrově. Zajmou ho domorodci, jejichž přízeň si zajistí až poté, co synkovi náčelníka Rany uzdraví vykloubené rameno. Od té chvíle se přátelí s Ranou, šamanem Tokim, domorodci. Potýká se však také s Oroiem, zlým duchem Rapa Nui. Rapa Nui, právě tak se ten ostrov jmenuje. Velikonoční, jak mu říkáme my, ale to Josef v té chvíli neví.

S Oroiem se potýkáme i my. Z nepochopitelných důvodů se totiž objevuje také u nás a vyhrožuje nám. *Oroi ariki Loukaři*, říká. Oroi ovládne Loukaře. A oznamuje, že on ho získá. Co? Jakési *terao*. Co to je, to nevíme.

V knize chybí na třech místech stránky. Jak se později dozvídáme, vytrhl je sám Josef, v obavě před kýmsi. Jejich obsah však namluvil do *Moai*. Nikoli té, co máme v táboře, nýbrž do druhé, které jsme si vybojovali v prvním ze tří úkolů. Po každém úspěšném splnění nám právě tato *Moai* vyjevuje obsah ztracené části deníku.

Že Toki je Oroi, to je ta první.

Josefem otřese, když stejné příznaky otravy jako v Chanovicích zpozoruje u některých účastníků tradičního klání Tangata Manu. Když si pak všimne, že zlotřilý Toki použije protijed, po němž mu zmodrají stoličky, Josefovi dojde, kdo tehdy v Chanovicích trávil. Byl to jeho přítel, kovář Prokop Kuba, jemuž rovněž modraly zuby. To je druhá část vytržených stránek, prozrazená díky *Moai*.

Josef už tedy ví kdo, neví proč.

HISTORIE TÁBORA 2019

Chce se vrátit domů, aby se očistil. Zrovna se u ostrova objevuje loď, ovšem Josef zároveň touží usvědčit Tokiho. Obviňuje ho, musí však svést souboj. Při něm odhalí *terao*, *Oroiův* amulet, zdroj jeho síly a moci.

Píše se rok 1774 a Josef odjíždí, i s *teraem*, domů. Spolu s ním však také *Oroi*, přeměněn v trávu *here hoi*.

Josef v Chanovicích – i díky soše *Moai*, daru od *Rany* – usvědčí vraha. Zároveň ho však tísní pocit, že tu někdo je, snad přímo *Oroi*. Proto raději schovává *terao* do domku svého strýce v Chanovicích.

To nám ve třetí, poslední části prozrazuje *Moai*. Je tam prý dodnes.

Jdeme a tam – a je tam!

Rozbítíme *terao* mocnou palicí a *Oroi*, jenž nám předtím sliboval nekonečný život, bohatství či tajemství písma *rongo rongo*, umírá. Jeho život se ztrácí v bílém dýmu.

Josef a *Rana* nám děkují a předávají dárek. Malé sošky *Moai*.

Máme radost.

S kým jsme se potkali

Josef Růžička

(1738 – 1775?)

Chanovický lékař, jenž byl kvůli nařčení z travičství nucen uprchnout z domova. Otrokářská loď, na níž se plaví, ztroskotá na Rapa Nui. Na vzdáleném ostrově se setkává s obdobným případem otravy a dochází mu, kdo tehdy vraždil v jeho rodné vsi. Přemůže *Oroi*e, zlého ducha Rapa Nui, se sochou *Moai* (a bohužel rovněž *Oroiem*) se vrací domů a usvědčuje dávného vraha Prokopa Kubu. Jeho příběh poznáváme z deníku. Je možné, že ho nakonec *Oroi* přece jenom zahubil.

HISTORIE TÁBORA 2019

Jaroslav Kvapil

(1868 – 1950)

Český básník, dramatik, režisér, rodák z Klatov. Objevil deník Josefa Růžičky, přepsal jej do současné češtiny a v roce 1929 jej vydal pod názvem Na konci světa.

Oroi

Zlý duch Rapa Nui, s rozbitou lebkou, dlouhým pláštěm. Téměř nepřemožitelný, protože svou sílu skrýval v amuletu *terao*. Vždy chce ovládnout to místo, na němž se právě nachází. V našem čase tedy nás. V čase Josefa Růžičky na sebe bral podobu *Tokiho*, šamana vesnice *Teku*. Poražen Josefem, přeměnil se v trávu *here hoi*, vnikl do jeho deníku a odcestoval s ním do Chanovic, aby získal zpět *terao*. To se mu nezdaří, možná však zahubil Josefa. My však jistě zahubili jeho, a to nadobro. Třemi mocnými ranami jsme jej rozdrtili. *Oroi* zhynul, což nám oznámil bílý dým.

Rana

Ariki, tedy náčelník klanu *Teku*, ve kterém prožil svá rapanujská léta Josef. Stali se z nich přátelé, protože Josef uzdravil *Ranově* synkovi ruku. *Rana* mu na rozloučenou věnoval jednu *Moai*. Byla kouzelná.

Toki

Inetao, tedy šaman vesnice *Teku*. Jak se později ukázalo, byla to jenom *Oroi*ova proměna. Jeho zuby, jež zmodraly po požití protijedu, objasnily Josefovi, kdo je chanovickým travičem.

Tokiho armáda

Spíš vlastně *Oroi*ova. Osm bojovníků, kteří nám přinesli sochu *Moai* a pak jsme proti nim bojovali.

Prokop Kuba

Chanovický kovář, nevlastní syn zámožného majitele pivovaru Karla Melichara. To on otrávil jeho i s rodinou, aby se dostal k dědictví. Prozradil se tím, že chtěl zničit sochu *Moai* – vylekal se totiž, že skutečně umí vyjavit jméno pachatele.

Máma

Josefova máma, která se dočkala jeho návratu a pomohla mu s usvědčením Prokopa Kubu.

Maliř Sýkora, farář Pěnička, strážník Modrý

Josefovi přátelé, kteří mu pomohli usvědčit a zajmout Prokopa Kubu.

Moai na louce

Přineslo nám ji osm domorodců. Byla proradná, protože díky ní *Oroi* sledoval, co se děje v táboře. Tak jsme jí vydloubli oči.

Moai v lese

Ta, kterou si Josef přivezl z Rapa Nui. Byla kouzelná. Díky květům *tiare*, které jsme nacházeli po splnění tří úkolů, k nám promlouvala. A nakonec nám prozradila i to, jak přemoci *Oroie*.

Tematické dny

Otroctví/Kolonialismus/Segregace

Josef Růžička, trochu přinucen a trochu dobrovolně, podílel se na chytání otroků na těžkou práci. My jsme si o otroctví vyprávěli skrze příběh Afričanů zavlčených do Severní Ameriky a jejich postupnou asimilaci s bělošským obyvatelstvem. Vše začalo zajetím v daleké Africe, pokračovalo cestou přes oceán a trhem, kde si bílí otrokáři rozebrali otroky na sběr bavlny.

V táboře panovala segregace. Odpoledne jsme se věnovali výrobám a zvykům z Afriky. Probíhalo tetování henou a výroba soch ze sopečného tufu. Kvůli tříhodinovému obtesávání tufu jsme nestihli občanskou válku Severu proti Jihu.

Na přednášku, odpíchnutou příjezdem člena Ku-klux-klanu, čas zbyl. Následovala večeře a – segregace stále trvala! Po večeři vyšel početný a hlavně sjednocený průvod otroků i právoplatných občanů. Jejich boj byl tak neúnavný, že 2. 7. 2019 byly v táboře zrušeny jednodenní otroctví a segregace!

Hvězdy a moře

Domorodci nám ráno oznámili, že je třeba odplout – docházejí totiž suroviny. Při Rozváté zprávě jsme se dozvěděli náповědu k tomu, jak se orientovat na moři. Na loď jsme si vyrobili vlajky z mušliček a peří. Při hře Hide and Seek jsme se schovávali před lidojedy. A nakonec jsme si poslechli, jak se někdejší lodivodové orientovali na nekonečném oceáně pomocí hvězd, mořských proudů či zvířat.

Velikonoce

Když už jsme na tom Velikonočním ostrově, tak jsme chtěli vědět, jak se slaví Velikonoce různě po světě. Teď už to víme. Úplně všelijak. V průběhu celého dne jsme si kradli dřevěná velikonoční vajíčka, která jsme získali při hře Scavenger hunt neboli Mapky. Která družinka jich měla nejvíc, dostala bod do bodování družinek. Dále jsme malovali kraslice, hráli Brouky Kousáky. Celým dnem nás provázal velikonoční zajíček.

HISTORIE TÁBORA 2019

Co jsme měli na táboře

Kniha Na konci světa

Deník Josefa Růžičky převyprávěný Jaroslavem Kvapilem. Popisuje šest let života chanovického lékaře, kterého osud vyhnal z domova a zavedl na Rapa Nui. Četli jsme si z ní po celý tábor, jednotlivé části jsme vyprávěli formou divadelních představení.

Terao

Amulet zlého *Oroie*. Z něj on čerpal sílu a moc. Nosil ho v drdolu vlasů, odkud mu jej sebral Josef Růžička. Nalezli jsme ho v domku v Chanovicích a rozbili třemi mocnými ranami. Tím jsme zahubili *Oroie*.

Iteku

Tři dílky, které jsme vždy po jednom získali u mluvící *Moai* po splnění úkolu. Složené dohromady vytvořily místo pro vložení amuletu *terao*. Jenom v *iteku* mohl být zničen.

Kohau

Tři vzkazy, každý na papíru připevněném na zdobených hůlkách, které u sebe zanechávala mluvící *Moai*.

Květy tiare

Tři květinové věnce, které jsme po splnění úkolu získali a zavěsili na lesní *Moai*. Tím jsme ji rozmluvili.

Zástěra Josefova strýce

Do ní ukryl Josef *terao* a vložil ho do truhly. Takto jsme obě věci i po letech našli.

Kameny s nápisy

Čtyři balvany a na nich rapanujské nápisy, které jsme si museli v noci na dálku a beze slov předat. Ty balvany jsme pak přivezli do tábora a opřeli jsme je o stožár s vlajkou.

HISTORIE TÁBORA 2019

Sošky Moai

Sošky *Moai*, malé šedé, které nám za odměnu dali Josef a *Rana*.

Sešity Na konci světa

Kniha Na konci světa, kterou jsme si sami přepsali a svázali a nadělili. I s fotkami z tábora.

Ostrov Rapa Nui

Věrná trojrozměrná podoba Velikonočního ostrova, která sloužila k bodování družinek. Každé družince rostla spolu se získanými body velikost klanu – přibývaly *Moai*, obydlí, plavidla.

Velké dřevěné kolo

Bodování jednotlivců. V jeho středu byla jména, směrem k vnějšímu okraji se zaznamenávaly bobříky, navyšovaly body a zobrazovaly hodnosti. Uprostřed se vyjímal obrázek Ptačího muže.

Půlměsíc

Keramický půlměsíc, symbol Rapa Nui, který mělo každé dítě. Na něj se zaznamenávaly získané hodnosti – Matachio, Matatoa, Inetao, Ariki (barevným označením příslušného znaku) a získání bobříci – uzlů, šifer, síly, mlčení, odvahy, tábornictví, rébusů, přírody (barevnou šňůrkou).

Vyráběné Moai

Z tvárnic družinkami vyráběné *Moai*. Ozdobili jsme je věnci.

Nástěnky

Čtvrtky s informacemi, kdo a co jsou hlavní postavy a předměty našeho příběhu, dále časová osa života Josefa Růžičky.

HISTORIE TÁBORA 2019

Rozlišení družinek

Barevný pryskyřicový krystal zavěšený na krku.

Vlajka

Socha *Moai*, černá v bílém kruhu.

Znak na tričko

Nápis Loukaři vyvedený písmem rongo rongo.

Zpěvník

Spousta písniček, ale taky morseovka, první pomoc, mapa a drobné hry.

Portál

Placka s notou a diplom.

Divadelňák

Lžice, na jejímž držátku byl nápis Loukaři. A diplom s podpisy členů Vosto5.

Diplomy

Za sportovní a tábornickou olympiádu, za divadylka a Portu a hlavně pak za umístění jednotlivců a družinek.

Družinky

Družinky se jmenovaly podle názvů skutečných rapanujských klanů. Jsou uvedeny v pořadí, v němž se umístily, vedoucí a jeho pravá ruka jsou uvedeni nahoře.

Tupahotu

Pepča Končelíková
Vincent Ježek
Klárka Procházková
Naty Birasová
Anička Švecová
Vojta Procházka
Phu Pham Viet
Mariánka Čížková
Tonda Nováček

Hamea

Vítek Křelina
Sára Gracerová
Anička Sapíková
Vojta Mezihorák
Adam Sapík
Jane Moravcová
Tomáš Berec
Vašík Nováček

HISTORIE TÁBORA 2019

Marama

Filip Martin
Hedvika Krákorová
Viktorie Hladišová
Matylda Gabriel
Honza Plodr
Sam Štefánek
Madlenka Ježková
Maťo Kopecký
Bára Zimová
Péťa Jakl

Kotu'ú

Ema Kalivodová
Štěpán Michal
Bára Stárková
Anička Hedbávná
Bětko Škvorová
Gabča Hladišová
Áďa Brabcová
Šimon Gergela
Klárka Svobodová

HISTORIE TÁBORA 2019

Haumoana

Kiki Žižková
Martin Kalivoda
Emča Končelíková
Bruno Valchář
Mareček Dubišar
Klárka Mezihoráková
Vali Berková
Elia Collard
Fanda Svoboda

Roca

Eliška Paťková
Filip Škaroupka
Sašenka Kopecká
Nelly Pavlicová
David Biras
Kačka Vašková
Kiki Vlčková
Matěj Hrubý
Anička Moravcová

HISTORIE TÁBORA 2019

Ureohei

Kamča Zbořilová
Andy Škoda
Josefína Hronešová
Emil Valchář
Viki Becková
Ondra Karlík
Saša Poláková
Terka Niedermertlová
Kryštof Kubant

Miru

Pěťa Karlík
Lucka Setnická
Zbýša Daniček
Žaneta Plodrová
Miki Vlček
Kája Sapíková
Anežka Matějková
Matěj Krákora
Maruška Paire

HISTORIE TÁBORA 2019

Pořadí jednotlivců

1. Bára Stárková
2. Emča Končelíková
3. Hedvika Krákorová
4. Bára Zimová
5. Sára Gracerová
6. Anička Hedbávná
7. Pepča Končelíková
8. Ema Kalivodová
Mariánka Čížková
10. Matyáš Kopecký
Pěťa Jakl

HISTORIE TÁBORA 2019

Vedoucí

Hlavní vedoucí

Ondra Brouk Škvor

Vedoucí

Pavel Poopie Nováček, Martina Opča Hedbávná, Jan Vasil Čížek, Jan Bohouš Stuchlík, Petr Peřan Bureš, Marta Ashley Babková, Marie Mája Babková, Petr Novák, Jan Jon Hrubý, Nora Najimová, Pavla Pája Machačová, Ondra Haták, Hóna Karlík, Monča Štáfová

Praktikantstvo

Saša Becková, Petra Hatáková, Honza Karlík, Eliška Gemrotová, Natálka Hronešová, Jolanka Dubišarová, Natálka Dubišarová, Eliáš Gaydečka, Martin Lebeda

Zdravotnice

Káča Steinbachová, Bára Forgáčová

Kuchařky

Káča Hvězdová, Martina Opča Hedbávná, Jan Vasil Čížek

Řidič

Marek Mařena Rachač, Petra Hatáková, Vojta Židloň Židlík

Návštěvy

Tootsie, Filip, Gašpar Forgáč, Zuzka, Sára, Pepa, Petich, Balda, Tranovky, Johanka, Hónovi kamarádi

Prckové

Ferda, Spýťa, Madlenka, Emil, Magdalénka, Maruška, Gaia

HISTORIE TÁBORA 2019

Táborová hymna

Příběh Rapa Nui

hudba: Pavel Nováček

text: Marta Babková

Příběh Romea a Julie určitě znáš
Ze školních osnov, jak se ti líbil,
Trochu zvědavosti v sobě máš,
Každý Rapanujec by ti lepší story
slíbil

Poslouchej o tom

Že on byl z kmene Miru
A ona z kmene Marama
Dva klany beze smíru
A ona navíc zadaná

Že ona byla z Marama
A on byl z kmene Miru
Ona navíc zadaná
Láska do vesmíru

Hvězdy se střetly, osud přál
Kmenový svár, ten neobstál
Jeden muž, jedna žena
Noc na pláži Anakena

Ta noc na pláži Anakena
Mi vzdáleně připomíná
Jeho Rongo rongo písmena
Kdo dnes ví, co to znamená
Jeho Rongo rongo písmena
Kdo dnes ví, co to znamená

Jedině snad

Že on byl z kmene Miru
A ona z kmene Marama
Dva klany beze smíru
A ona navíc zadaná

Že on byl z kmene Miru
A ona z kmene Marama
Jak Julie bez klidu
I ona byla zklamaná

HISTORIE TÁBORA 2019

Táborové střípky

- Po čtyřech letech jsme byli **první běh**.
- Na táboře pobývalo **72 dětí a osm mrňat**.
- Kromě dětí pobývali na táboře i hodní **psi**. Celkem čtyři. Danny, Neiri, Lola a Kira.
- **Počasí bylo výborné**. Vedra skoro vůbec, občas deštík. Zkraje jedna průtrž.
- Ta průtrž ukázala, jak dobrá je plachta nad pingpongáčem. Vydržela, vodní kapsy ovšem **vyrvaly ze země zajišťovací kolíky**.
- Měli jsme ke konci tábora **problémy se studnou**. Rozbila se manžeta, takže jsme museli vyndat celých devatenáct metrů trubek. Pro jistotu jsme koupili ponorné čerpadlo. Když jsme řekli dětem, že v případě krize nasadíme místo pumpy čerpadlo, zvedl se odpor. Máme pracovitě děti asi.
- **Zdraví docela drželo**. Přesto jsme byli párkrát v nemocnici. Naseknutý prst, tříška jako hrom hluboko v noze, pochroumaný kotník, podezření na boreliózu.
- Výrazně **méně bylo klíšťat**. A taky vos a much.
- O řízení se podělili tři lidé – Mařena, Péťa, Židloň. Péťa byla patrně **první dívkou v dějinách loukařského řidičstva**.
- Navštívil nás **Pavel Pavel**, pán, který v roce 1986 rozhýbal sochy Moai přímo na Velikonočním ostrově. Udělal nám přednášku a taky i s námi rozchodil naši Moai. Ve vši skromnosti, asi si nás oblíbil, protože při odjezdu děkoval, že takové tábory ještě děláme.
- Pavel Pavel rovněž velmi **ocenil bodování družinek ve tvaru Velikonočního ostrova**, které na táboře dělali Peťan s Bohoušem.
- Pavla Pavla jsme pohostili kuřecím vývarem a stehýnkem s bramborovou kaší. Obojí si pochvaloval, navzdory tomu, že hned při první lžiči **vylovil z polévky mouchu**.
- Po táboře jsme mu poslali fotky, děkoval a slíbil, že jednu z nich **vezme na podzim s sebou na Velikonoční ostrov**.
- Kromě té od Pavla Pavla **proběhly ještě tyto prezentace**: Velikonoční ostrov, Otroctví, Oheň III., Polynésie a orientace na moři, Velikonoce ve světě.
- Obsah knihy **Na konci světa jsme si předávali převážně formou divadýlek**, včetně jednoho loutkového. Bylo to určitě ku prospěchu věci.

HISTORIE TÁBORA 2019

- Když se přihodilo, že vedoucí byli v rámci zkoušky omámeni, **děti si samy rychle zorganizovaly tábor**, včetně služby a pumpování. Pak si všechny sedly k basketáku, hrály na kytaru a zpívaly. To je dobře.
- **Mezi dětmi byli dva kytaristi**, Petr Karlík a Vítek, kteří hrávali spolu s vedoucími pro děti a později i sami coby jediní kytaristi.
- **Scénky k hrám** byly, ale spíš až poslední týden tábora. Příště to bude lepší!
- **Jako opakovačku** si děti vybraly Vágnera a Lalaland.
- Dětská hra pro vedoucí se jmenovala **Osmichatky**, jednalo se o spojení Osmtisícovek a Chatek. Nápad dobrý, ale trochu vysilující...
- Děti hrály **divadýlka podle předem daných žánrů**: Spaghetti western, Bondovka, Němý film, Mumblecore, Found footage, Propaganda, Slasher, Road movie.
- Děti si z nabízených sportů vybraly **proti vedoucím volejbal a fotbal**. Volejbal vyhráli vedoucí, fotbal děti.
- Ke konci tábora hrály **starší děti s vedoucími volejbal**.
- Z tradičních věcí **neproběhla vodní bitva, Slepá stezka či Úpolovky**.
- **Na gastrodni** se vařily a podávaly: Jako předkrm bagetka s bylinkovým máslem, jako hlavní chod špíz se šťouchaným bramborem, jako dezert jablkový moučník.
- Na úvod první diskotéky dorazil **Freddie Mercury**, spolu s elektrickou kytarou a bubny zazpíval píseň Another One Bites the Dust. Nebyla to jeho jediná návštěva, kupříkladu také vedl rozcvičku.
- O poslední diskotéku se podělilo **šest dýdžeů**.
- A při poslední diskotéce znovu proběhl **fotokoutek**.
- **Na vyputování** jsme šli takto: Nejstarší (Peťan, Natálka, Sára) – lom, střední 1 (Vasil, Ashley, Pája Dé) – Bezděkovský rybník, střední 2 (Brouk, Eliška G., Natka) – přírodní rezervace Velká Kuš, nejmenší (Poopie, Bohouš, Honzáč, Jolanka) – kemp Placák u Velké Kuše).
- Broukova a Poopieho skupinka sídlily přes rybník naproti sobě, **přes rybník společně zazpívaly Hvězdu** a druhý den se potkaly v kempu na pár předobědových písní.

- Po vyputování jsme se různě potkávali u Lenky. Je zajímavé, že děti po vzoru „do Billy“ či „do Teska“ říkají „**do Lenky**“.
- **Děti vyráběly Moai** z tvárnic, dále náhrdelníky, vlajky družinek.
- Novinkou, mezi dospělými i dětmi, byly **šipky**. Prodraly se jako disciplína na sportovní olympiádu.
- Promítali jsme **zároveň dva filmy**, děti si mohly zvolit sál v jídelně (Odvážná Vaiana: Legenda o konci světa/Moana), popřípadě pod pingpongáčem (Orel Eddie).
- Pouštěli jsme si **Žábův film ze Sluneční louky 1988**. Až jsme byli překvapeni, jak se líbil. Hlavně Slepá stezka. Z Loukařů, kteří se i nadále často setkávají, tam účinkovali: Jéňa, Olda, Zdenda, Bába, Hruška, Mára, Petich, Hóna, Brouk, Tootsie, Verča. Poslední tři ještě v roli dětí.
- Poutí nás provedla jugoslávská zábavní skupina s převažujícím vlivem rodiny Čilivojevičových. V průběhu podávala z pojízdného stánku **párky v rohlíku s cibulkou**.
- **Na svatbičkách** se bral jenom jeden pár, a to Sára a Andrej.
- **Rozloučili jsme se v Braníku a těšíme se, že se uvidíme na loukařských akcích v průběhu roku a určitě na táboře.**

říjen 2019 | Loukaři